

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 128.640 van 1 maart 2004
in de zaak A. 147.829/VII-31.693.**

In zake : het CENTRUM VOOR ONDERZOEK IN DIERGENEESKUNDE
 EN AGROCHEMIE (C.O.D.A.),
 dat woonplaats kiest bij
 Advocaat M. HENQUIN,
 kantoor houdende te STABROEK-HOEVENEN,
 Kerkstraat 39

tegen :

de burgemeester van de gemeente MACHELEN,
die woonplaats kiest bij
Advocaat P. DECLERCQ,
kantoor houdende te LEUVEN,
Tiensesteenweg 271.

DE VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat het CENTRUM VOOR ONDERZOEK IN DIERGENEESKUNDE EN AGROCHEMIE (C.O.D.A.) op 20 februari 2004 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van "het bevel van de Burgemeester van de Gemeente Machelen dd. 11 februari 2004 tot sluiting van het proefdierencentrum van verzoeker, gelegen te 1830 Machelen, aan de Kerklaan 68";

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 24 februari 2004 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 26 februari 2004;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat M. HENQUIN, die verschijnt voor de verzoekende partij en van Advocaat P. DECLERCQ, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. SOURBRON;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Het CENTRUM VOOR ONDERZOEK IN DIERGENEESKUNDE EN AGROCHEMIE is een federale wetenschappelijke instelling met afzonderlijke rechtspersoonlijkheid, opgericht bij koninklijk besluit van 20 juni 1997. Het wetenschappelijk onderzoek van de instelling spitst zich toe op "inheemse en uitheemse besmettelijke dierenziekten, ziekten die van dier op mens kunnen overgaan, de wederzijdse beïnvloeding van landbouw en milieu, en residuen die de kwaliteit van landbouwproducten schaden". Voor het vervullen van die opdracht beschikt zij over een proefdierencentrum gelegen aan de Kerklaan 68 te Machelen. Met betrekking tot die inrichting, destijds "CENTRUM VOOR PRODUCTIE VAN MOND- EN KLAUWZEERVIRUS" genaamd, is bij koninklijk besluit van 27 november 1981 een exploitatievergunning verleend omvattende een statische transformator van 315 kW, 7 koelgroepen aangedreven door elektromotoren met een totaal vermogen van 272,3 kW, een opslagplaats voor 60.000 l stookolie in 3 bovengrondse houders, een garage voor 4 autovoertuigen, stallingen voor varkens en koeien met een totale capaciteit van 150 dieren, een "constructie waar, op het gelijkvloers en op de verdieping, telkens 24 dieren moeten kunnen worden ondergebracht in afzonderlijke kamers voor elk 2 dieren", een slachterij en een vilderij.

1.2. Op 26 januari 2004 inspecteren ambtenaren van de Gezondheidsinspectie Vlaams-Brabant, bijgestaan door experts van de Sectie Bioveiligheid van Biotechnologie van het Wetenschappelijk Instituut Volksgezondheid, het betrokken proefdierencentrum. Zij stellen daarbij ter plaatse vast dat zonder voorafgaande milieuvergunning proeven worden uitgevoerd met pathogene agentia die ingedeeld zijn onder rubriek 51 "Biotechnologie" van de bij Vlarem I gevoegde lijst van hinderlijke inrichtingen. Tevens zouden zonder de vereiste toelating infectieproeven op dieren uitgevoerd worden zoals vermeld "in artikel 5.51.1.3. van hoofdstuk 5.51 Biotechnologie van Vlarem 2". Van die vaststellingen wordt op 6 februari 2004 proces-verbaal opgemaakt. In dat proces-verbaal wordt daarenboven met betrekking tot de "evaluatie van de impact van de overtreding op de volksgezondheid" gesteld dat de "verderzetting van de huidige en geplande activiteiten een ernstig en dreigend

gevaar voor de volksgezondheid (betekenen)" en dat het "niet uitgesloten (is) dat de onder deze omstandigheden in het proefdierencentrum gebruikte pathogenen een economische ramp kunnen veroorzaken in de landbouwsector".

1.3. Op 11 februari 2004 neemt de burgemeester van de gemeente Machelen het thans bestreden besluit waarbij hij "overeenkomstig artikel 65 § 1 van het Vlaams Reglement betreffende de milieuvergunning (Vlarem I), (...) de onmiddellijke stopzetting (beveelt) van de activiteiten en de sluiting van het proefdierencentrum CODA-CERVA, Kerklaan 68 te 1830 Machelen".

De aanhef van die beslissing luidt als volgt :

"Gelet op artikel 134 van de nieuwe gemeentewet;

Gelet op het Decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, en latere wijzigingen;

Gelet op het Besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams Reglement betreffende de milieuvergunning (VLAREM I), en latere wijzigingen;

Gelet op het Besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (VLAREM II), en latere wijzigingen;

Gelet op het verslag van het inspectiebezoek van de Vlaamse Gezondheidsinspectie dd. 26 januari 2004, begeleid door het SBB (Wetenschappelijk Instituut Volksgezondheid);

Gelet op het feit dat het proefdierencentrum vergund is onder K.B. door de Minister van Tewerkstelling en Arbeid, dd. 27 november 1981 voor een termijn van 30 jaar; de vergunde hoofdactiviteit een slachterij en vilterij met inbegrip van stallingen bestaande uit 4 zalen met een totale capaciteit van 150 dieren;

Gelet op het feit dat het proefdierencentrum niet vergund is voor Vlarem-rubriek 51 : biotechnologie volgens het milieuvergunningsdecreet in uitvoering van Vlarem I en Vlarem II en er geen toelatingen werden bekomen voor het werken met biologische agentia zoals bepaald in Vlarem II;

Gelet op het feit dat uit het verslag van de Vlaamse Gezondheidsinspectie blijkt dat er een dreigend of ernstig gevaar voor de mens en het leefmilieu bestaat, zoals gemotiveerd in het expertiseverslag van het SBB";

2.1. Overwegende dat uit het beschikkend gedeelte van de bestreden beslissing blijkt dat het bevel tot stopzetting en sluiting van de inrichting genomen werd op grond van artikel 65, § 1, van het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning (Vlarem I); dat luidens die bepaling de burgemeester dwangmaatregelen kan nemen wanneer hij vaststelt dat "een vergunningsplichtige inrichting zonder vergunning wordt geëxploiteerd"; dat in de aanhef van het aangevochten bevel tot stopzetting uitdrukkelijk wordt aangegeven dat "het proefdierencentrum niet vergund is voor Vlarem-rubriek 51 : biotechnologie volgens het milieuvergunningsdecreet in

uitvoering van Vlarem I en Vlarem II en er geen toelatingen werden bekomen voor het werken met biologische agentia zoals bepaald in Vlarem II”;

2.2. Overwegende dat in het verzoekschrift tot schorsing vier middelen worden aangevoerd die respectievelijk ontleend zijn aan de schending van "de wetsbepalingen van het Milieuvergunningsdecreet dd. 28 juni 1985 en Vlarem I", inzonderheid van de artikelen 62 en 64 van Vlarem I, aan de schending van "de wet van 29 juli 1991 nopens de motiveringsplicht", aan "machtsafwending" en aan de schending van het zorgvuldigheids-, redelijkheids- en evenredigheidsbeginsel en de hoorplicht; dat in geen van die middelen de verzoekende partij aanvoert dat in weerwil van het in het bestreden besluit tot stopzetting gestelde zij wel over de vereiste milieuvergunning beschikt voor het uitoefenen van haar activiteiten biotechnologie; dat zij evenmin laat gelden dat zulke vergunning niet vereist zou zijn omdat het proefdierencentrum niet behoort tot de biotechnologische inrichtingen die bedoeld worden in rubriek 51 van de indelingslijst; dat ook ter terechtzitting de raadsman van de verzoekende partij dergelijke argumentatie niet aanbrengt, alhoewel hij op die problematiek werd gewezen; dat nochtans in casu op de verzoekende partij de plicht rust om aan te tonen dat haar biotechnologische activiteiten wel worden gedekt door de vereiste milieuvergunning; dat dienvolgens prima facie moet worden aangenomen dat met de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid het verder exploiteren van een inrichting zonder de vereiste milieuvergunning beoogd wordt; dat die vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid te verwerpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op een
maart tweeduizend en vier, door :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

M.-R. BRACKE.